

Tiesas (sestā palāta) 2017. gada 7. septembra spriedums (*Conseil d'État* (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Eqiom SAS*, iepriekš *Holcim France SAS*, *Enka SA/Ministre des Finances et des Comptes publics*

(Lieta C-6/16) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiešie nodokļi — Brīvība veikt uzņēmējdarbību — Kapitāla brīva aprīte — Nodokļa ieturējums ienākumu gūšanas vietā — Direktīva 90/435/EEK — 1. panta 2. punkts — 5. panta 1. punkts — Atbrīvojums no nodokļa — Dividendes, ko meitasuzņēmums rezidents izmaksā mātesuzņēmumam nerezidentam, kuru tieši vai netieši kontrolē trešo valstu rezidenti — Prezumpcija — Krāpšana nodokļu jomā, izvairīšanās no to maksāšanas un ļaunprātīga izmantošana

(2017/C 374/06)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Pamatlietas puses

Prasītāji: *Eqiom SAS*, iepriekš *Holcim France SAS*, *Enka SA*

Atbildētājs: *Ministre des Finances et des Comptes publics*

Rezolutīvā daļa:

Pirmkārt, Padomes 1990. gada 23. jūlija Direktīvas 90/435/EK par kopējo sistēmu nodokļu uzlikšanai, ko piemēro mātesuzņēmumiem un meitasuzņēmumiem, kuri atrodas dažādās dalībvalstīs, kurā grozījumi izdarīti ar Padomes 2003. gada 22. decembra Direktīvu 2003/123/EK, 1. panta 2. punkts un, otrkārt, LESD 49. pants ir interpretējami tādējādi, ka tiem ir pretrunā tāds nodokļu tiesiskais regulējums kā pamatlietā, kurā šīs direktīvas 5. panta 1. punktā paredzētās nodokļu priekšrocības izmantošanai, proti, tādas meitasuzņēmuma rezidenta sadalītās peļņas atbrīvošanai no nodokļa ieturējuma ienākumu gūšanas vietā, ko tas izmaksā savam mātesuzņēmumam nerezidentam, ja minēto mātesuzņēmumu tieši vai netieši kontrolē viens vai vairāki trešo valstu rezidenti, ir izvirzīts nosacījums, ka tam ir jāpierāda, ka līdzdalību virknes galvenais vai viens no galvenajiem mērķiem nav šī atbrīvojuma izmantošana.

⁽¹⁾ OV C 106, 21.3.2016.

Tiesas (otrā palāta) 2017. gada 7. septembra spriedums (*Verwaltungsgericht Berlin* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *H./Land Berlin*

(Lieta C-174/16) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Sociālā politika — Direktīva 2010/18/ES — Pārskatītais pamatnolīgums par vecāku [bērna kopšanas] atvaļinājumu — 5. klauzulas 1. un 2. punkts — Atgriešanās no bērna kopšanas atvaļinājuma — Tiesības atgriezties savā amatā vai līdzvērtīgā vai līdzīgā darbā — Tiesību, kas ir iegūtas vai ir iegūšanas stadijā, saglabāšana — Federālās zemes ierēdnis, kurš paaugstināts amatā kā pārbaudāmais ierēdnis vadošā amatā — Šīs federālās zemes tiesiskais regulējums, kurā paredzēta pārbaudes laika pilnīga izbeigšanās, bez iespējas to pagarināt pēc divu gadu laikposma beigām, pat ja persona ir bijusi prombūtnē bērna kopšanas atvaļinājumā — Nesaderība — Sekas

(2017/C 374/07)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgericht Berlin

Pamatlietas puses

Prasītāja: H.

Atbildētāja: Land Berlin

Rezolutīvā daļa:

- 1) pārskatītā pamatnoilīguma par vecāku [bērna kopšanas] atvaļinājumu, kurš ietverts pielikumā Padomes 2010. gada 8. marta Direktīvai 2010/18/ES, ar ko īsteno pārskatīto BUSINESSEUROPE, UEAPME, CEEP un ETUC pamatnoilīgumu par vecāku [bērna kopšanas] atvaļinājumu un atceļ Direktīvu 96/34/EK, 5. klauzulas 1. un 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kāds ir pamatlietā un ar kuru galīgā paaugstināšana civildienesta vadošā amatā ir atkarīga no nosacījuma, ka izvēlētais kandidāts veiksmīgi nostrādā iepriekšēju pārbaudes laiku divu gadu garumā šajā amatā, un saskaņā ar kuru gadījumā, ja šāds kandidāts šī pārbaudes laika lielāko daļu atrodas bērna kopšanas atvaļinājumā un ir tajā joprojām, šis pārbaudes laiks tiesiski izbeidzas šī divu gadu perioda beigās, nepastāvot iespējai to pagarināt, kā rezultātā, atgriežoties no bērna kopšanas atvaļinājuma, ieinteresētā persona tiek atjaunota darbā zemāka līmeņa amatā nekā tas, kuru tā ieņēma pirms minētā pārbaudes laika sākšanās. Šis klauzulas pārkāpumu nevar attaisnot ar šī paša pārbaudes laika mērķi, proti, ļaut novērtēt atbilstību šim vakantajam vadošajam amatam;
- 2) iesniedzējtiesai, pēc vajadzības atkāpjoties no pamatlietā aplūkojamā valsts tiesiskā regulējuma, jāpārbauda, kā tas pieprasīts arī Direktīvas 2010/18/ES pielikumā ietvertā pārskatītā pamatnoilīguma vecāku atvaļinājumu 5. klauzulas 1. punktā, vai tādos apstākļos, kādi ir pamatlietā, attiecīgā federālā zeme kā darba devēja objektīvi nevarēja ļaut ieinteresētajai personai atgriezties savā amatā pēc bērna kopšanas atvaļinājuma, un, ja atbilde ir apstiprinoša, nodrošināt, lai viņai tiktu piešķirts līdzvērtīgs vai līdzīgs amats, kas atbilst viņas darba līgumam vai darba attiecībām, šai amata piešķiršanai iepriekš nerīkojot jaunu atlases procedūru. Iesniedzējtiesai ir arī jānodrošina, ka šī persona pēc bērna kopšanas atvaļinājuma var turpināt šādi atsāktajā vai no jauna piešķirtajā amatā savu pārbaudes laiku ar nosacījumiem, kas atbilst no pārskatītā pamatnoilīguma 5. klauzulas 2. punkta izrietošajām prasībām.

⁽¹⁾ OV C 232, 27.6.2016.

Tiesas (desmitā palāta) 2017. gada 7. septembra spriedums (Landgericht Hannover (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Heike Schottelius/Falk Seifert

(Lieta C-247/16) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Patērētāju tiesību aizsardzība — Direktīva 1999/44/EK — Patēriņa preču pārdošana un saistītās garantijas — “Pārdošanas līguma” jēdziens — Šīs direktīvas nepiemērojamība — Tiesas kompetences neesamība

(2017/C 374/08)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Landgericht Hannover

Pamatlietas puses

Prasītāja: Heike Schottelius

Atbildētājs: Falk Seifert